

overfor de, som det forekommer mig, smukke Bøfter, at jeg har taget Ordet ved denne Leilighed.

L. Larsen: I Henhold til Traditionen vil jeg tillade mig at udtale nogle Bemærkninger angaaende en enkelt Sag, idet det jo har været almindelig Skik, at Finantslovens 1ste Behandling kunde bruges til at fremsætte Forslag eller Tanker af mere speciel Natur, som angaa enkelte Landsdeles Ve og Vel. Det er en Sag, som jeg særlig vilde henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa og ogsaa det eventuelle Finantsudvalg, idet jeg nemlig er forvirret om, at det foreliggende Finantslovsforslag vil faae en saglig og indgaaende Behandling ogsaa i Enkeltighederne, og det er nemlig Digesagen paa Lolland. Det er, som Thinget og Ministeren vide, en Række af Aar siden den store Mylke kom over denne Landsdel ved Stormfloden, og der blev da kraftig, alvorlig og hurtig taget fat paa Opførelse af Diger til Beskyttelse af de Landstrækninger, som særlig vare blevne ødelagte. Opførelsen af disse stete af de paagjældende Egne selv med Hjælp af Statskassen, og Sagen blev endelig afsluttet og ordnet ved en Lov, som nu er 16 Aar gammel. Skjøndt denne i og for sig var meget god, er det dog en Selvfølge, at efter saa mange Aars Forløb maa Ordningen af disse Forhold trænge til en Revision. Det har da ogsaa viist sig, at Forholdene udviklede sig saaledes derne, at det er blevet overordentlig vanskeligt for de stedlige Beboere ene at kunne magte den Opførelse af vedligeholdelse og udbedre Sikkerhedsforanstaltninger, som ere nødvendige for disse overordentlig gode og frugtbare Landsdele. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der paa en Strækning af 9 Mil er opført Diger, det er altsaa ikke et saa ganske lille Stykke Arbejde, der her er udført. Men nu stiller Forholdet sig saaledes, at den Paaligning af Byrderne, som de forskjellige Eiendomsbefiddere og Lodsiere have faaet, for det Første i og for sig er meget trykkende for dem — for Tiden i den Grad trykkende, at Mange sidde med Prioriteter til op over Ørene i Anledning af Digeattæren. Dernæst har det viist sig, at de Udgifter, som i en Række af Aar have været nødvendige, ikke fuldt ud have kunnet afholdes af de stedlige Kræfter. Jeg har nu faaet Oplysning om, at der er indgaaet et Andragende til den høitærede Minister, og jeg vil ønske og haabe, at Ministeren endnu i denne Samling vil tage dette Spørgsmaal op, saa man kunde høre Noget fra Ministeren angaaende dette Andragende om det lollandste Dige-

væsen. Hvorvidt det vil være rigtigt at forhøje det faste Tilskud, skal jeg ikke udtale mig om, det er meget muligt, at hele Digesagen og denne Lov trænger til helt at gjenemgaa, thi det kan gjerne være, at der er begaaet en lille Feil med Hensyn til selve Digebygningen, saaledes at Digerne ere komne til at ligge lidt for nær ved Strandkanten. Faktum er i alt Fald, at for at vedligeholde Digerne fordres betydelige Bekostninger, hvis man ikke skal udsætte sig for, at det Altsammen ødelægges, og det er saaledes absolut nødvendigt, at man i en nær Fremtid har Opmærksomheden henvendt paa at komme denne Egn til Hjælp paa en eller anden Maade. Da de almindelige paalignede Byrder ikke have kunnet strække til, har man nemlig maattet søge Laan optaget, navnlig hos Amtsrådet, der ogsaa har bevilget Noget. Jeg haaber nu, at ligesaa vist som der gjøres Noget for at fikke Sjællands Bestyrelse, og i det Hele ophjælpe de enkelte Landsdele, ligesaa vist maa Finantsudvalget, skjøndt man vel ikke kan gaa ud fra, at det skal være en Betsrådskomitee, være interesseret i at have Forhold som disse for Øie. Jeg henstiller derfor til det ærede eventuelle Udvalg og den ærede Minister at tage dette under Overveielse i denne Samling.

Endnu skal jeg tillade mig et Par Ord i Anledning af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesens) Foredrag. Det lod til, at det ærede Medlem var bange for Resultatet af de sidste Valg, og navnlig gif den Tanke gjennem hans Foredrag, at baade den Side, hvortil han hører, og vi Andre fra vor Side vare interesserede i saa lidt som muligt at faae de Gøll frem, som vistnok have bidraget betydelig til Udfaldet af Valget her i Kjøbenhavn. Jeg vil dertil sige, at i et Land med en fri Forsætning er det meget unaturligt, at de Mæsker, der som her i Kjøbenhavn hovedsagelig maa gjøre det grove Slid og Arbejde, ikke have Røster fremme, ved Hjælp af hvilke de kunne tale. Jeg anser det netop for godt, at disse Arbeidere komme frem, og det er min Overbevisning, at man fra vor Side kan betragte Udfaldet her i Kjøbenhavn som en Støtte for den samlede Opposition i dens Kamp mod det System, som det hele Land har udtalt sit Mistillidsvotum til. Jeg tror ikke, at vi fra vor Side have nogen Grund til at være angst for de Brydninger, som muligvis kunne komme fra disse Samfundslag, naar vi blot med tilbørlig Hensyntagen til dem ere i Stand til at virke sammen med dem mod den Udvikling, som Lovgivningen i en Række af Aar har taget, og som væsentlig gaar ud paa at skabe Militarisme,